

[Udenrigsministeren.]

forslaget henvist til FNs menneskerettighedskommission, hvor det kom til behandling i februar/marts 1971.

På mødet i menneskerettighedskommissionen fremlagde Frankrig et foreløbigt udkast til en international protokol, i henhold til hvilken journalister, der er udsendt på farlige missioner, kan udstyres med et særligt identitetskort, der tænkes udstedt af en international journalistkomité. Journalister, der er i besiddelse af et sådant identitetskort, skulle ifølge forslaget have krav på at nyde samme beskyttelse som landets egne journalister. Kommissionen vedtog at anmode FNs generalsekretær om at indhente en udtalelse om spørgsmålet fra en regeringsekspertkonference under Det internationale Røde Kors, der skulle afholdes i Genève i maj/juni 1971.

Drøftelserne på denne regeringsekspertkonference, hvor Danmark var repræsenteret, viste, at mange lande nærer en vis tvivl om, hvorvidt der er behov for en særlig beskyttelse af journalisterne. Det anførtes fra flere sider, at journalister som hørende til den civile befolkning i forvejen er omfattet af Genève-konventionen af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid.

Det af menneskerettighedskommissionen udarbejdede protokoludkast har været forelagt Dansk Journalistforbund og Danske Dagblades Fællesrepræsentation, der begge stiller sig positivt over for forslaget. Den danske regering har herefter i en skrivelse af 13. juli 1971 til FNs generalsekretær givet udtryk for principiel tilslutning til tanken om at sikre beskyttelsen af journalister på farlige missioner gennem indførelse af et universelt anerkendt identifikationsdokument. Man har i svaret endvidere henledt opmærksomheden på, at der måske kunne være grund til at overveje en særskilt behandling af problemerne omkring journalisters beskyttelse i interne væbnede konflikter.

Sammenfattende kan det siges, at regeringen stiller sig meget positivt over for be-

stræbelserne for at udvide beskyttelsen af journalister på farlige missioner, og jeg agter at instruere den danske delegation til FNs forestående 26. generalforsamling om i samarbejde med de andre nordiske delegationer at medvirke til at opnå den bedst mulige løsning på spørgsmålet.

Af *Camre* til arbejdsministeren (13. august 1971):

„Hvornår agter ministeren at forbyde anvendelse af asbest til isoleringsarbejde?“

Begrundelse.

Det har i mange år været velkendt, at asbest er meget farligt at arbejde med. Partikler af materialet indåndes af isoleringsarbejderne og fremkalder asbestose og lungekræft. Under de forhold, hvorunder isoleringsarbejde oftest udføres, er anvendelsen af personlige beskyttelsesmidler på det nærmeste umulig.

Der findes i dag ufarlige isoleringsmaterialer, der er fuldt så gode som asbest, og det er derfor ganske urimeligt, at der ikke tages det hensyn til arbejderne liv, at asbest forbydes.

Arbejdsminister *Lauge Dahlgaaards* svar (19. august 1971):

Spørgsmålet er begrundet med, at det i mange år har været velkendt, at asbest er farligt at arbejde med, idet partikler af materialet, som indåndes af isoleringsarbejderne, kan fremkalde lungesygdommen asbestose og lungekræft. Det anføres endvidere, at de forhold, hvorunder isoleringsarbejdet foregår, nærmest umuliggør anvendelsen af personlige beskyttelsesmidler, og at der i dag findes ufarlige isoleringsmaterialer, der er fuldt så gode som asbest, hvorfor anvendelsen af asbest bør forbydes.

Som det vil være kendt, har man i flere industrilande i de seneste år skærpet de regler, der gælder for anvendelsen af asbest, dels på grund af risikoen for asbestose, dels